

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی بلاغی برخی از اشعار مهرداد اوستا به روش استعاره مفهومی به روش لیکاف و جانسون

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی فرهنگ و ادبیات فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

فاطمه فتحی

مصیب بسامی

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهم زبانشناختی، استعاره مفهومی است. این مبحث در اوایل دهه چهل بنیانگذاری شد. از بنیان این مفهوم میتوان لیکاف و جانسون را نام برد. از دیدگاه آنها، استعاره مفهومی، اموری ذهنی هستند که با استفاده از امور مادی میتوان به آنها دست یافت. روش انجام پژوهش توصیفی و تحلیلی است. پژوهش حاضر درصدد است که برخی از اشعار "محمد رضا رحمانی" متخلص به "مهرداد اوستا" را از دیدگاه استعاره مفهومی تحلیل نماید. از نتایج پژوهش حاضر میتوان چنین گفت: بالاترین بازتاب استعاره مفهومی در شعر "بیداد روزگار" با ۳۰/۶۱ درصد است.

کلمات کلیدی:

استعاره مفهومی، مهرداد اوستا، بلاغت، اشعار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1405742>

